

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

Katowice, dnia 11 lipca 2001 r.

Nr OKA-821/1257-A/6/2001/III/RZ

DECYZJA

Na podstawie art. 47 ust. 1 i 2, w związku z art. 30 ust. 1 i art. 45 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 i Nr 158, poz. 1042, z 1998 r. Nr 94, poz. 594, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 88, poz. 980, Nr 91, poz. 1042 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 43 poz. 489, Nr 48, poz. 555 i Nr 103, poz. 1099) oraz w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 509)

po rozpatrzeniu wniosku

**Elektrociepłowni Zabrze Spółka Akcyjna
z siedzibą w Zabrzu,**

posiadającej statystyczny numer identyfikacyjny REGON: 271990231,
zwanej w dalszej części decyzji „Przedsiębiorstwem energetycznym”,
zawartego w piśmie z dnia 15 maja 2001 r., znak: DNN/DEE/1564/14/2001,
uzupełnionego pismami:

z dnia 25 maja 2001 r., L. dz. DEE/16/1670/2001
oraz z dnia 22 czerwca 2001 r., L. dz. DEE/21/1913/2001

odmawiam zatwierdzenia przedstawionej taryfy.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 61 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, na wniosek Przedsiębiorstwa energetycznego, posiadającego koncesję nr WEE/18/1257/U/1/98/AP z dnia 13 października 1998 r. na wytwarzanie energii elektrycznej, w dniu 16 maja 2001 r. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zatwierdzenia taryfy dla energii elektrycznej, ustalonej przez to Przedsiębiorstwo.

W trakcie postępowania administracyjnego, na podstawie analizy zgromadzonej dokumentacji stwierdzono, że Przedsiębiorstwo skalkulowało taryfę dla energii elektrycznej niezgodnie z art. 45 i przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ustawy – Prawo energetyczne, a w szczególności z § 8 ust. 1 pkt 1, § 15 ust. 1 i § 25 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 14 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2001 r. Nr 1, poz. 7), zwanego dalej rozporządzeniem taryfowym.

W myśl art. 45 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne oraz § 3 pkt 1 i 2 rozporządzenia taryfowego, taryfa powinna zapewnić pokrycie uzasadnionych kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych w zakresie: wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu paliwami i energią, kosztów modernizacji, rozwoju i ochrony środowiska oraz ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen. Natomiast cena energii elektrycznej w przedstawionej do zatwierdzenia taryfie przez Przedsiębiorstwo energetyczne, ustalona w wysokości 174,73 zł/MWh nie zapewnia ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen, co znajduje wyraz w planowanym jej wzroście w stosunku do ceny ostatnio stosowanej o 60,30 %, a w stosunku do ceny zawartej w aktualnie obowiązującej taryfie o 34,82 %. Jednocześnie zaproponowany wzrost ceny w sposób znaczący odbiega od średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłoszonego komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zamieszczonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (M. P. z 2001 r. Nr 2, poz. 63) i wynoszącym w 2000 r. 10,1 % w stosunku do 1999 r., jak również od planowanego na 2001 r. średniorocznego wskaźnika wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłoszonego w ustawie budżetowej na 2001 r. z dnia 1 marca 2001 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 246), który wynosi 7,0 %.

Przedsiębiorstwo ustalając w taryfie cenę energii elektrycznej wytworzonej w pełnym skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła nie dostosowało się w pełni do wymogów określonych

w § 15 ust. 1 rozporządzenia taryfowego. Zgodnie z tym przepisem cenę energii elektrycznej oblicza się według wzoru, w którym poszczególne symbole zostały szczegółowo wyjaśnione, w tym między innymi również:

X_n – współczynnik korekcyjny, określający projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej w danym roku obowiązywania taryfy,

$Sz_{V_{n+1}}$ – składnik zmienny stawki sieciowej ustalony w taryfie przez przedsiębiorstwo energetyczne dla odbiorców przyłączonych do sieci o napięciu o jeden poziom wyższy niż sieć, do której jest przyłączona jednostka wytwórcza wytwarzająca energię elektryczną w skojarzeniu.

Przedsiębiorstwo w swoich wyliczeniach zamiast współczynnika korekcyjnego X_n zaproponowało współczynnik korekcyjny „X” na rok 2001/2002, którego ujemna wartość 13,17 % wynika z planowanego w roku obowiązywania taryfy spadku produkcji energii elektrycznej w stosunku do roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok okresu regulacji, w związku z koniecznością zachowania sprawności przemiany energii chemicznej paliwa brutto w energię elektryczną i ciepło łącznie co najmniej na poziomie 65 % poprzez ograniczenie produkcji w kondensacji. Tak więc zaproponowany przez Przedsiębiorstwo energetyczne współczynnik korekcyjny jest niezgodny z definicją określoną w § 15 ust. 1 rozporządzenia taryfowego i w związku z tym nie może on być uwzględniony w cytowanym wyżej wzorze.

W myśl § 8 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia taryfowego w przypadku dostarczania energii elektrycznej do sieci o różnych poziomach napięć, winien być dokonywany podział odbiorców na grupy taryfowe. W związku z tym, że Przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię elektryczną do sieci o różnych poziomach napięć (110, 60 i 6 kV), przyjęcie do wyliczeń składnika zmiennego stawki sieciowej w wysokości odpowiadającej tylko sieciom średniego napięcia należy uznać za nieuzasadnione, co potwierdza stanowisko Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki zawarte w piśmie do elektrociepłowni z dnia 13 kwietnia 2001 r., nr DTA-C/610/23/2001/EB.

Rozporządzenie taryfowe w § 25 dopuszcza uwzględnienie zysku, którego wysokość wynika z analizy nakładów na przedsięwzięcia inwestycyjne, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen. Przy ustalaniu ceny

energii elektrycznej Przedsiębiorstwo energetyczne uwzględniło zysk zakładając jednocześnie, że będzie on jedynym źródłem finansowania „przygotowania przedsięwzięcia inwestycyjnego” dotyczącego budowy nowego bloku ciepłowniczo – kondensacyjnego. W tej sytuacji, mając na uwadze środki z odpisów amortyzacyjnych jakie Przedsiębiorstwo energetyczne posiada i które może wydatkować na przedsięwzięcia inwestycyjne, należy stwierdzić, że planowanie zysku skutkującego znacznym wzrostem ceny energii elektrycznej, uznać należy za nieuzasadnione.

Do skorygowania powyższego stanu Przedsiębiorstwo energetyczne wzywane było dwukrotnie pismami z dnia 18 maja 2001 r. oraz z dnia 11 czerwca 2001 r., jednak nie zmieniło swego stanowiska, przedstawiając jako ostateczne kalkulacje z naruszeniem wzoru zawartego w § 15 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, a w szczególności niewłaściwej interpretacji ceny energii elektrycznej wytworzonej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, oznaczonej symbolem C_s oraz z przyrostem ceny energii elektrycznej nie zapewniającym ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

Jednocześnie, zgodnie z postanowieniami art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, do zakresu kompetencji i obowiązków Prezesa URE należy m. in. ustalanie współczynników korekcyjnych określających projektowaną poprawę efektywności funkcjonowania przedsiębiorstwa energetycznego oraz zmianę warunków prowadzenia przez to przedsiębiorstwo danego rodzaju działalności gospodarczej.

Wobec skalkulowania przez Przedsiębiorstwo energetyczne taryfy niezgodnie z art. 45 i przepisami wydanymi na podstawie art. 46 ustawy – Prawo energetyczne, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki nie może prawidłowo ustalić współczynnika korekcyjnego dla tego Przedsiębiorstwa.

Zatwierdzenie przedstawionej przez Przedsiębiorstwo energetyczne taryfy niezgodnej z obowiązującymi przepisami, a następnie wprowadzenie ceny w niej zawartej do umowy z odbiorcą, skutkowałoby naruszeniem zasady ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

Niniejsza negatywna decyzja nie uniemożliwia Przedsiębiorstwu złożenia nowego poprawnego wniosku o zatwierdzenie taryfy dla energii elektrycznej w przyszłości.

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu antymonopolowego, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo o zmianę decyzji - w całości lub części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).

Odwołanie należy przesłać na adres Południowego Oddziału Terenowego Urzędu Regulacji Energetyki – ul. Owocowa 6a, 40-158 Katowice.

**Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki**

DYREKTOR
Południowego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
ul. Owocowa 6a w Katowicach

Dorota Kozioł

Otrzymuje:
Elektrociepłownia Zabrze S.A.
ul. Wolności 416
41-800 Zabrze